

Lophura ignita ignita - kohout.

Lophura ignita ignita - slípka.

Lophura ignita ignita - pár.

Bažanti ohniví, nedocenění krasavci

Stejně tak jako ve svém minulém článku (o bažantech argusech) se nyní chci zaměřit na další velmi vzácně chovaný druh bažantů. Je jím **bažant ohnivý (*Lophura ignita*)**, nazývaný též ohnivohřbetý – patřící do rodu **Lophura**.

Jedná se o velmi pestře zbarvené baženty, kteří jsou charakteristickí kobaltově modrou holou kůží, která kryje obě strany hlavy a v době toku pak u kohoutů zbytní a kryje boky hlavy a vystupuje nad i pod ní. Domovinou těchto bažantů jsou tropické pralesy jižní Asie, z čehož vyplývá, že pro zdárný chov v naší vlasti je nutná temperovaná zimní ubikace. Bažanti ohniví jsou jedni z největších představitelů celého rodu *Lophura*.

Ke kroužkování se používá kroužek velikosti 14. Tak jako bažant prelát je i ohnivý plně vybarven v prvním roce svého života, pohlavní dospělosti však většinou dosahuje až ve třetím roce. Nicméně výjimečně se stává, že mohou být plodní již dvouletí ptáci. Jako u všech bažantů obývajících tropické pralesy tvoří značnou část jejich stravy živočišná složka, kromě různých semen, pupenů, listí i ovoce. V zajetí je nutné, i pokud se ke krmení podávají speciální granule pro baženty, nezapomínat na přídavek živého hmyzu. Bažanti ohniví neníží zeleně ve voliéře a vyhovuje jim pokud možno zarostlé prostředí, jako mají ve své domovině. Velikost voliéry by měla být minimálně 10 metrů čtverečních. Je třeba být opatrny v době toku, kdy bývá

kohout agresivní na slípku. Agresivita kohouta proti okolí i svému chovateli je u tohoto druhu běžná a je třeba s ní počítat s příchodem pohlavní dospělosti. Ohniví bažanti jsou monogamní a na přelomu dubna a května dochází ke snásce, která se pohybuje mezi 4 až 8 vejci smetanově hnědé barvy. Pokud se vejce odebírají, může se počet snesenných vajec pohybovat i okolo 20 kusů, je to ale na úkor značného vyčerpání organismu slípky. Inkubace trvá 24 dnů. Mladí se podobají slípce a někdy mívají při umělém odchodu problém s příjemem potravy. Je potřeba k nim přidat stejně staré kuře jiného druhu, které je naučí přijímat potravu, případně se tohoto úkolu musí chopit chovatel a pomocí moučného svlečeného červa nabodnutého na špejli naučit malé bažantíky přijímat potravu. Jedná se většinou o dva dny, než se sami naučí živit. Ve věku asi šesti měsíců nabývají šatu dospělých, jsou jen drobnější a jejich zbarvení není tak jasné. Je velmi důležité, aby první

Mapka rozšíření bažantů ohnivých.

zimu, kdy jsou poměrně choulostiví, byli zimováni v teplotách nad 15 °C. V dalších letech jsou již podstatně odolnější a mohou se zimovat při teplotě neklesající pod bod mrazu. Při slunečných dnech se mohou i vypouštět do venkovní voliéry, pokud je bez sněhové pokrývky. Vlhko a mráz by mohly způsobit omrzliny prstů. V temperovaném záletu je třeba mít hřadovací bidla s větším průměrem (8 až 12 cm), aby při sezení tělo krylo prsty na nohou a nedošlo k omrznutí. Stejně důležité je pokrytí dna v temperovaném záletu asi pět centimetrů silnou suchou izolační vrstvou např. ze štěpků, slámy nebo listí.

Lophura ignita nobilis - kohout.

Lophura ignita nobilis - slípka.

Lophura ignita nobilis - detail kohout.

Lophura ignita rufa - kohout.

Lophura ignita rufa - slípka.

Lophura ignita rufa - detail kohout.

Lophura ignita macartneyi - kohout.

Lophura ignita macartneyi - slípka.

Lophura ignita macartneyi - pář.

Kohout - délka 65 až 70 cm,
váha 1 800 až 2 600 g.

Slípka - délka 56 až 57 cm,
váha 1 600 g.

Velikosti zde uvedené odpovídají třem poddruhům krom bažanta ohnivého malého bornejského, který je asi o 20 % menší.

V přírodě zatím nejsou bažanti ohniví přímo ohroženi vyhynutím a mají status ohroženého druhu, jsou zapsáni v příloze II a III CITES. Negativní vliv na snižující se populaci tohoto druhu má, stejně jako u většiny tropických ptáků, kácení lesů a tím ztráta přirozeného biotopu.

Bažant ohnivý (*Lophura ignita*) má čtyři poddruhy:

Bažant ohnivý bornejský malý *Lophura ignita ignita*

Obývá jih ostrova Borneo a ostrov Bangka u Sumatry. V chovech v zajetí se vyskytuje velmi vzácně, v Evropě je chováno pouze několik málo páru. U nás, pokud je mi známo, není chován.

Kohout má okolo oka kobaltově modrou

Lophura ignita macartneyi - 3 dny staré.

lysou kůži, na hlavě chocholku, krk, křídla a prsa a břicho od nohou k ocasu a spodní ocasní pera tmavě modré barvy. Od prsou k nohám a záda má hnědočervená, vrchní ocasní pera žlutohnědá, nohy šedobílé.

Slípka má okolí oka také lysé, kobaltově modrou lysou kůži na hlavě, chocholku a celé tělo kaštanově hnědé, křídla, břicho a ocas hnědočerné a na hrudi a bříše má pera bíle lemovaná, nohy šedobílé.

Bažant ohnivý bornejský velký *Lophura ignita nobilis*

Obývá sever ostrova Borneo. V evropských chovech se vyskytuje, ale není nijak hojný. U nás není chováno více než 5 až 10 páru. Zbarvení je identické s předchozím druhem, jen velikost je asi o jednu pětinu větší.

Bažant ohnivý bornejský Vielotův *Lophura ignita rufa*

Třetí z poddruhů bažanta ohnivého má největší teritorium rozšíření, obývá Malajský poloostrov a ostrov Sumatra, kromě její jiho-východní části. V evropských chovech je z bažantů ohnivých zastoupen nejhojněji, ale ani tak nepatří k početnějším chovancům. U nás není chováno více než 5 až 10 páru.

Kohout má okolo oka kobaltově modrou lysou kůži, na hlavě chocholku. Záda má hnědočervená, vrchní ocasní pera bílá, zbytek těla tmavě modré barvy, na bocích bílé horizontální pruhy, nohy červené.

Slípka má okolí oka také lysé, kobaltově modrou lysou kůži na hlavě, chocholku a celé tělo kaštanově hnědé a na hrudi a bříše má pera bíle lemovaná. Nohy jsou červené.

Bažant ohnivý bornejský Delacourův *Lophura ignita macartneyi*

Poslední z poddruhů obývá jihovýchod ostrova Sumatra a jeho zbarvení je variabilnější než předešlé poddruhy, což je dáno pravděpodobně křížením ve volné přírodě s bažantem Vielotovým. V evropských chovech je velmi vzácný a je zde chováno pouze několik málo páru. Na naší zemi, pokud je mi známo, není chován.

Kohout má okolo oka kobaltově modrou lysou kůži, na hlavě chocholku, krk, křídla a prsa tmavě ?????????????? a břicho od nohou k ocasu a spodní ocasní pera jsou modré barvy. Od prsou k nohám má hnědočervené zbarvení, které může být až hnědě pruhované, záda má hnědočervená, vrchní ocasní pera bílá až nažloutlá a nohy šedobílé.

Slípka má okolí oka také lysé, kobaltově modrou lysou kůži na hlavě, chocholku a celé tělo kaštanově hnědé, křídla, břicho a ocas hnědočerné a na hrudi a bříše má pera bíle lemovaná, nohy šedobílé.

Jestě snad jednu poznámkou na závěr: jednou z nejdůležitějších zásad je dodržování čistokrevného chovu, což u těchto poddruhů z hlediska velké podobnosti zejména slípek je věcí přímo klíčovou.

Věřím, že si tito nádherní bažanti najdou více příznivců mezi chovateli a že se s nimi budeme moci setkávat častěji, než je tomu nyní.

text a foto: Míla Stehlík,
infotragopan@email.cz, 723 442 917